

אם לא תעצרו עכשיו את המלחמה בעזה המזרח התיכון ידרדר למלחמה אזורית, זה האיום שמושמע מצד איראן ובעלות הברית של חמאס שמנסות לעצור את צה"ל מסיום המלאכה שלו. בין אם בהסלמה בחזית הצפונית, התקפות נגד כוחות אמריקאיים, ערעור חופש השיט וייצוא נפט וגז לאיחוד האירופי, או תמיכה גוברת ברוסיה, איראן מנסה לאיים על ירושלים וושינגטון לעצור עכשיו את המלחמה כשהיא הופכת את עצמה למייצגת הסוגייה הפלשתינאית בעיני דעת הקהל הערבית והמוסלמית.

שמי הוא רמי מערוץ לאומנות ובסרטון זה נסקור את האיום למלחמה אזורית.

במשך שנתיים טהראן תמכה והכיוונה את פלגי הטרור של רצועת עזה לקראת ההתקפה על ישראל, מטרת ההתקפה הייתה לטרפד את הנורמליזציה בינה לבין סעודיה מה שהיה מטרפד גם כן את בניית הקואליציה הישראלית-ערבית נגד איראן, קואליציה חשובה ביותר לארה"ב שמנסה להעביר כמה שיותר כוח צבאי למזרח אסיה נגד סין או לממן את הצבא האוקראיני נגד רוסיה, ואילו במזרח התיכון היא רוצה יציבות אבל ללא נוכחותה הצבאית.

את נושאות המטוסים שלה, את הסוללות להגנה אווירית, הצוללות הגרעיניות ועוד היא רוצה להציב בין אם בטאיוואן או בפיליפינים נגד הסינים. את הפגזים, התחמושת, הנשק המדויק ועוד היא רוצה להעניק לצבא האוקראיני נגד הרוסים. בשום אופן היא לא רוצה להחזיר את הכלים הימיים למזרח התיכון או להעביר את הנשק והתחמושת לישראל, וגם אם היא כן עושה את זה מלית ברירה אז לזמן התחום והקצר ביותר שהיא צריכה לעשות זאת כדי לשמור על יציבות אזורית, לבלום את איראן, לשמור על בניית הקואליציה שלה ולשוב להתמקד בשתי הזירות החשובות יותר ברמה הגאופוליטית כשהן סין והן רוסיה ביחסים שהולכים ומעמיקים עם איראן, האחרונה הופכת להיות גרורה איראנית ותלויה בה להמשך מלחמתה באוקראינה ומשנה את המדיניות שלה מניטרלית כלפי ישראל לאנטי-ישראלית לחלוטין.

ההחלטה האם להמשיך את המלחמה או לסיים אותה נקבעת בירושלים בלבד, צה"ל הוא בא הכוח ברצועת עזה ובכלל ממערב לנהר הירדן, ועם מספיק זמן הוא יגיע במוקדם או במאוחר להכרעה מוחלטת נגד חמאס, הג'יהאד האסלאמי, החזית העממית ושאר פלגי הטרור של הרצועה. הטבח של ה-7.10 נועד לגרור את ישראל למערכה אותה היא לא תסיים עד הסוף, כאן צריך לחזור על זה, מטרת הטבח והתקפת העומק אל תוך ישראל שהייתה אמורה לשתק את הדרום והשפלה לימים רבים לא הייתה להביא לפלישה ישראלית מוחלטת שכן זו תכריע את הפלגים אלא להכלה(הכלה בהתאם לרמת הפגיעה), ושזו בסופו של דבר בשל לחץ חיצוני ואיום במלחמה כוללת תיסוג מהרצועה מבלי להביא להכרעה טוטאלית.

נסיגה מהרצועה אומרת כי הרעיון הפלשתינאי התחזק, המרטיריות השתלמה, קו אדום חדש נקבע, המורל הלאומי בישראל נשבר, הדימוי של ישראל כמדינה חזקה נפגע ולכן סעודיה ושאר מדינות ערב לא תסתמכנה עליה כחלק מקואליציה נגד איראן, איראן תציג את עצמה כמצילת הסוגייה הפלשתינאית ומי שמקבלת את הלגיטימציה ברחוב המוסלמי בכללותו, החמאס הפך להיות גוף לגיטימי אפילו במערב, יש חזרה לשולחן המשא ומתן למדינה ערבית ממערב לירדן, וההרתעה הישראלית כל כך נשחקה שזה רק עניין של זמן עד למלחמה נוספת ושלב חדש בתורת השלבים להשמדת ישראל.

מהיום הראשון של המלחמה איראן הזהירה כי תמרון קרקעי ברצועה והמשך המלחמה יביא למלחמה כוללת. כבר ביום השני חיזבאללה פתח במערכה בחזית הצפונית עם ממוצע של כ-20 תקיפות ביום, תקיפות שכוללות ירי נ"ט או צלפים אל עבר חיילי צה"ל, ירי מרגמות, רקטות, כטב"מים, ניסיונות להניח מטעני חבלה או לחדור את הגבול, ופגיעה במכ"מים ואמצעי תקשורת של צה"ל לאורך הגבול. חיזבאללה אמור להיות הדוגמא לחיקוי הטובה ביותר של כל שלוחי איראן, ארגון הטרור הזה מהווה דוגמא למיליציות שיעיות בעיראק, בסוריה, ובתימן. ב-17.10 החלו גם ההתקפות נגד בסיסים אמריקאים בסוריה ועיראק, אמריקאים שנמצאים במקום כדי להגן על השיעים מפני אל קאעידה

והמדינה האסלאמית. עשרות התקפות טמ"ר עד כה נגד הבסיסים האמריקאים עם עשרות פצועים וכרגע ארה"ב בוחרת להכיל ולעבות את הכוח שלה במזרח התיכון.

האמריקאים פרסו סוללות להגנה אווירית ברחבי המזרח התיכון על חשבון עיבוי הכוח שלהם במזרח אסיה, הם העבירו 2 נושאות מטוסים, וכלי שיט רבים אחרים למי המזרח התיכון כדי להרתיע את איראן לא להסלים את המלחמה ודורשים מישראל לא לפתוח בעצמה מכת נגד בחזית הצפונית ולהמשיך להכיל אפילו כשהחות'ים יורים צפונה לעברה ואפילו כשמליציות שיעיות מסוריה יורות לעברה.

ושינגטון רוצה שהמלחמה תהיה אך ורק סביב רצועת עזה, אך ורק נגד החמאס ופלגי הטרור שיושמדו אבל לאחר המלחמה היא לא מעוניינת בכיבוש ישראלי או גירוש האוכלוסייה העזתית למצרים ורוצה כי ישראל והרשות תחזרנה לשולחן המשא ומתן להקמת מדינה ערבית פלשתינאית ממערב לנהר הירדן. במצב כזה היא תשמור על דעת הקהל הערבית לצידה ולצד ישראל ותוכל להמשיך את תהליך הנורמליזציה.

הנורמליזציה בין ישראל לסעודיה הייתה אמורה להיות גולת הכותרת עבור ביידן לקראת מסע הבחירות שלו ב-2024. סעודיה ושאר מדינות ערב והאסלאם לא תומכות כלל במערכה הצבאית של ישראל להשמדת החמאס, לפחות לא בצורה גלויה.

הסוגייה הפלשתינאית, לפיה לערביי ארץ ישראל המערבית יש כביכול זכות לאומית כלשהי, תופסת מקום של כבוד בקרב ערבים מוסלמים ברחבי העולם כשאלו מאמינים שהממשלות שלהם צריכות לפעול בנידון. לא משנה שהם עצמם רצחו זה את זה בסוריה, בעיראק, בתימן, בלוב, בלבנון, באלג'יריה, או כל מקום אחר לא משנה שהחות'ים ירו אפילו אל עבר מכה שאף מדינה ערבית לא מוכנה לתת לפלשתינאים במרכאות זכויות וכוויית אפילו גרשה אותם לאחר מלחמת המפרץ הראשונה, מלחמה ביהודים היא גורם מאחד כלל אסלאמי וחלק מהלגיטימציה של המשטרים במזרח התיכון.

מצרים מעוניינת ביחסים טובים עם ישראל, היא רואה בה גורם מאזן לשאיפות הטורקיות במזרח הים התיכון, מקור לייבוא גז ומסחר, אבל היא לא מעוניינת במה שהיא מכנה חיסול הסוגייה הפלשתינאית והעברת אותה אוכלוסייה מרצועת עזה לצפון סיני. עצם קיום הרצועה הוא אינטרס מצרי שבו ישראל מרכזת משאבים באופן עקבי מסביב לרצועת עזה במקום על גבולה ולה יש מקום של מתווכת בין קהיר לירושלים. קהיר גם לא רוצה להצטייר כמי שזנחה את קבוצת הערבים הזאת מה שייפגע במעמדו של סיסבי בעיני דעת הקהל.

הירדנים מפחדים מהסיסמא ירדן היא פלשתינאית ומפחדים מהתחזקות גורמים עוינים לבית המלוכה ההאשמי או כל ניסיון להעביר עוד ערבים פלשתינאים לשטח הממלכה מה שיסכן את יציבותה. מדינת לבנון, בשונה מחיזבאללה עצמו, לא מעוניינת כלל בכניסה למלחמה נגד ישראל על כך חזרו הן ראש הממשלה והן שר החוץ הלבנוני בהצהרות רבות. האמירויות אומנם תמכה בישראל בשלב הראשון של המלחמה אבל בשלב מאוחר יותר היא דווקא עומדת נגד ישראל בדרישה להפסקת אש ולא יכולה להציג את עצמה כמי שתומכת בטבח במרכאות בערבים הפלשתינאים. סעודיה מי שרוצה לראות בעצמה מנהיגת העולם המוסלמי מהרגע הראשון של המלחמה לא התערבה לטובת ישראל וקראה לסיום המלחמה בו במקום.

ב-11.11 התקיימה פסגת "סעודיה-אפריקה" הראשונה בריאד, אליה הגיע נשיא איראן ראיסי (לראשונה מזה 12 שנים נשיא איראן מגיע לאדמת סעודיה). זה היה שילוב של הליגה הערבית והארגון לשיתוף פעולה אסלאמי, סך הכול 57 מדינות השתתפו בה. בהם נשיא טורקיה שגינה את ישראל, והמשיך בקריאות החוזרות שלו להיאבק בה כשארדואן עדיין מעוניין להפוך את מדינתו למנהיגת העולם המוסלמי ולהסיט את דעת הקהל הטורקית מהמשבר הכלכלי שהם חווים לנושא שאין לו כל חשיבות אמיתית לחייהם. יורש העצר הסעודי חזר על הגינויים שלו נגד ישראל והצורך שהיא תסיים את

המלחמה עכשיו, אפילו נשיא סוריה אסד "הקצב מדמשק" נכח בה. נשיא איראן ראיסי החל את נאומו בקריאות אסלאמיות, בשבח לחמאס, בכך שכל המדינות המוסלמיות צריכות להתאחד נגד ישראל, הוא קרא לטורקיה ואזרבייג'ן להפסיק לספק לישראל נפט, וכי יש לקחת צעדים קשים יותר נגד ישראל לסיום המלחמה בעזה. בשולי הפסגה הוא נפגש עם מנהיגי מדינות ערביות כדי לקדם את החרם המוחלט על ישראל.

מנהיגי המדינות המוסלמיות לא יכולים לאפשר לעצמם לתמוך בישראל שכן דבר כזה יצייר אותם בעיני הציבור כבוגדים בסוגייה ויעביר לידי איראן את מושכות ההנהגה הכלל אסלאמית. מנגד הם לא יכולים לאפשר לחמאס לנצח. כל מצב שבו ישראל מכילה אומר התחזקות האחים המוסלמים, אל קאעידה, המדינה האסלאמית, ורוח גבית לטרור בכל רחבי האזור. אם האיחואן מתחזקים ברצועה הם מתחזקים גם במצרים ובירדן או באמירויות וסעודיה, קטאר כמי שתומכת בהם תדחוף את נרטיב הניצחון וההתנגדות ואיראן תהייה בעלת מעמד חזק יותר מי שתמכה בבעלות בריתה ויכולה לשוב לערער את הציבות במפרץ בעתיד. "אחד בפה אחד בלב" ככה אפשר לכנות את העמדה של מדינות ערב והמפרץ גיוני לישראל אבל תקווה שהיא תכריע את החמאס וכלל הפלגים למען ביטחונם שלהם.

בשלב הזה איראן פועלת בעיקר בזירה הדיפלומטית והתקשורתית, היא מגייסת באמצעות אל ג'זירה הקטארי כמה שיותר תמיכה בקרב בורים-אנטישמים-ויהודים בוגדים במערב כדי ללחוץ על ישראל וגם את דעת הקהל הערבית ואת מדינות ערב למחנה אחד שבאופן לא רשמי היא זו שמובילה אותו, כמו עם לחץ על טורקיה וארדואן (ששבוי ברטוריקה של עצמו) להחרים את ישראל. איראן מציבה את עצמה כמי שמנסה למנוע מלחמה אזורית ולהציל את הסוגייה אבל בפועל היא זו שמקדמת למלחמה כזאת ומפחידה את שאר המדינות מפתיחתה את תוך אי ידיעה האם ארה"ב תעמוד לצידן.

איראן מנסה להסלים את המצב בהתקפות קטנות כל הזמן, התקפות נגד האמריקאים בסוריה ועיראק, והתקפות נגד הישראלים בלבנון או מכיוון תימן כדי שאלו יגיבו בצורה לא פרופורציונלית ויצדיקו מצידה מלחמה כוללת. חזית אחת בכל פעם זו המטרה של ישראל, להביס את עזה לפני התפנות לחזית הצפונית. לא ליפול בפח ולפזר את המשאבים בשתי חזיתות, או 3, או 4, או 5. ואכן ישנה אפשרות מצד ישראל למלחמה כוללת ב-5 חזיתות.

המטרה של ישראל וארה"ב היא להביא להכרעת החמאס, בין אם התוצאה הסופית תהייה התוצאה האידיאלית של פתיחת מעבר רפיח להגירה המונית החוצה. או התוצאה הראלית של הכרעת הפלגים וכיבוש צבאי של הרצועה למען תהליך דה-נאציפיקציה ושליטה ביד רמה במקום. בסופו של דבר טהראן תצטרך לעשות יותר מאשר הסלמות או דיפלומטיה.

אם איראן לא תתערב בכלל אז מעבר לאיבוד כוח אובייקטיבי נגד ישראל, ההרתעה שלה תיפגע, היא תצטייר כמי שהקריבה את השלוחים שלה בעזה ולא היא ולא חיזבאללה עשו דבר כדי להציל אותם מה שעלול לפגוע במעמדה בסוריה, בעיראק, ובסופו של דבר אפילו בתימן. מה שאומר שבמוקדם או במאוחר היא תצטרך לעשות משהו.

המשהו הזה יכול להיות הרבה אפשרויות, הוא יכול להיות ירי מסיבי לכיוון בתי הזיקוק בחיפה, או יכול להיות ירי מסיבי אל עבר אסדות הגז הישראליות, ירי מסיבי אל עבר בסיסים אמריקאים כדי לגרום לעשרות הרוגים, הוא יכול להיות ניסיון לתקוף מכליות נפט בדרכן לישראל בים האדום או ספינות סוחר ישראליות בדרכן להודו למשל שמותקפות בטילי חוף-ים בפתחי מצרי באב אל מנדב. הוא יכול להיות השתלטות על מכליות נפט של מדינות כמו גרמניה או בריטניה שנמצאות בברית עם ישראל כדי לשנות את עמדתן לאי תמיכה במערכה הקרקעית. בשביל הסעודיה שנמצאים בשיחות שלום עם החות'ים וחוששים מהתקפות טמ"ר מסיביות על שטחה בדומה ל-2015-2022 מדובר באיום רציני, בשביל האמירויות או בחריין שלא רוצות לראות את נתיבי השיט נסגרים מדובר באיום רציני וגם בשביל האיחוד האירופי שמסתמך היום יותר מתמיד על הנפט והגז הנוזלי שמגיע מהמפרץ על חשבון הנפט

והגז הרוסי בעודו מטיל אמברגו אנרגטי על הרוסים מדובר באיום רציני. פרוץ המלחמה האזורית הזאת הוא דבר שיכול לפגוע קשות בכלכלה העולמית, אבל גם בכלכלה האיראנית, מלחמה כזאת יכולה לגרום לכך שארה"ב תעביר כוחות צבאיים גדולים יותר למזרח התיכון ומהרוס את כל המתקנים הצבאיים של איראן במרחב אבל דבר כזה יהיה הזדמנות לסין אולי לנסות לפלוש לטאיוואן.

אף צד, כולל איראן, לא ממהר למלחמה אזורית. בעלות הברית של החמאס או סתם מדינות ערביות מקוות שהמלחמה תיגמר כמה שיותר מהר, איראן מקווה שישראל וארה"ב תיסוגנה בהן, האיחוד האירופי מקווה לחופש שיט וייבוא דלקים, ישראל וארה"ב מקוות לאי הסלמה כוללת והמשך ההכרעה בשטח. לכל צד יש מה להפסיד מהסלמה וכל צד יש מה להפסיד מאי הסלמה אילו התוכניות שלו לא מתקדמות כמתוכנן בין אם להצלת החמאס מצד אחד או להשמדתו מצד שני.

ניצחון ישראל אומר כי ארה"ב תוכל להעביר בחזרה את התחמושת לאוקראינים להבסת הרוסים ואת הכלים למזרח אסיה לבלימת הסינים, איראן תצטייר כחלשה, הסעודים ומדינות המפרץ האחרות ככל הנראה ישקלו מחדש לחיוב את יחסיהן עם ישראל(גם אם לא בגלוי בשל הפגיעה בסוגייה הפלשתינאית) ההתרעה הישראלית והאמריקאית תתחזק, ארה"ב תצטייר כמי שעמדה לצד בעלות בריתה מה שיחזק את התלות הסעודית בה, ואיראן תהייה חלשה משמעותית במזרח התיכון במיוחד אילו ישראל תנצל את ההזדמנות לאחר הניצחון בעזה ויחד עם ארה"ב תשמיד במתקפת פתע את כל התשתיות של איראן בסוריה. מנגד אילו ישראל תכיל ותיסוג בה איראן תהייה בעלת הכוח החדשה במזרח התיכון.

אי רצון למלחמה לא מבטיח את אי פריצתה, מלחמה היא רק המשך הדיפלומטיה באמצעים אחרים, היעדים המדיניים של כל צד נותרים על כנם וככה האפשרות לפריצת אותה מלחמה.

זו הייתה סקירה של ערוץ לאומנות על האיום למלחמה אזורית, אם אהבתם את הסרטון אתם מוזמנים לשתף אותו ולהצטרף לערוץ כמנויים.